

обеси задъ себе на коня. *М. 90.* Стигвеещемъ у момче-то 'сите тие дарови' обесватъ на дзиздъ въ одаа-та, кѣде момче-то иматъ обесени 'сите дарови, що му пратила мома-та. *М. р. 518.* **Обѣсѣ са** 1) повѣшусь: Чървен си пояс распахна, На ябълка го приметна И там ся Пенчо обѣси. *Д. 70, 33—35.* Братъ му Миланъ прѣди нѣколко години ся убѣси самъ. *Гн. 240.* 2) повисну: Болнава-та буба лази все по крайщата на лѣсѣм-тѣ, дѣто най-напоконъ ся задръжи само съ двѣ позѣ, что ѝ сѣ подъ корема, па ся обѣси. *Л. Д. 1874 р. 179.*

Обѣщи *с. м. мн. ч. серъги:* И не гледай дрехи, ако мома има, Обещи и венци, шити рѣкаве. *М. 328.* Тызека дай гривни-тѣ, а азе прѣстенъе-тѣ, обеща-тѣ и така накытиха свинка-та. *Ч. 259.* Диваци-тѣ носили златны обеща или дѣсчици на носове-тѣ и уши-тѣ си. *Ј. 251.*

Обѣщаѣмъ *м. св. Обѣщавамъ* *м. дл. обѣщаю:* И сичкото небе, пълно отъ ясна синевѣ, обѣщаваше ни едно благополучно плаванье. *Т. 38.* **Обѣщаѣмъ са Обѣщавамъ са** обѣщаюсь, даю обѣтъ: Тая сѣ обеща да направитъ манастиръ на това место, кѣде ке излезитъ. *М. р. 527.*

Обжежѣмъ *м. св. обожгу:* Да си варишь быле-то Въ Петакъ спроти Сѣбота Въ гърне не обжежено. *Ч. 290.*

Обзаложникъ *с. м. Обзаложница* *с. ж. бьющійся,—аяся* обѣ, закладъ. *Бог.*

Обзаложѣмъ са *м. св. Обзалагамъ са* *м. дл. побьюсь, бьюсь* обѣ закладъ, ручаюсь: Обзаложѣ са млад Стоян С Турчина с Иничерина: Ако ся опий млад Стоян, Турчин Калинка ша земе, Ако ся опий Турчина, Стоян коня му ша земе. *Д. 41, 1—2. 6—9.* Обзаложѣ са младъ Стоянъ Сосѣ Чифутче, съ друга вѣра, Че има булче хубаво И има конче хранено, За денъ во Стамболъ утнѣва, И пакъ си назадъ доходе. *М. 108.* Азъ си обзалагамъ да Вы излѣкувамъ. *Х. I, 62.* А слѣдъ смъртъта си не ся обзалагамъ кое какъ ще стане. *ib. 70.* Азъ се обзалагамъ (*Ich will wetten*) че самитѣкъ князѣтъ е при ваша-та майка. *Э. Г. 53.*

Обзѣмъ *м. св. Обзѣмамъ Обзѣмамъ* *м. дл. I)* возмю, схвачу: Узелѣмъ мжкку дитенци, Дету гу бабѣ ни знае. *Ч. 300.* Я що бяше първа краля, Врѣжи си обзе сребрена ножа, Та си курбанъ закла Громиу Богу Деветъ пуйки, деветъ гжски. *Вв. 24.* О пламени охвачу, охватаваю: Огнь обземаше сичката му снага. *Зк. 47.* 2) овладѣю, овладѣваю: Ду триста змея са собралѣ Ду край широку езеру И са буетъ съ гулѣма ламия, Кой да езеру обземе. *Д. S. 8, 1. 3—5.* Какъ ми чу чѣ са Читайци земя узбѣли, Та са е земя заселила утъ тяхни млади... *Вв. 10. и въ перен. см. Жални тѣги го обзека още повече. Зк. 133.* Страхъ го обзе и не знаеше що да стори. *Р. А. 112.* Петко обзетъ отъ радость, правеше безчетны песоглавешкы скачки. *Р. А. 119.* **Обзѣмъ**